

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Երգ

Գարնան երգին ականջ դրած
Գարուն կյանքս հիշեցի.
Ի՛նչ կար սրտունս վաղուց լրսած
Նորոգ կյանքի կոչեցի:

Ես ասացի ելե՛ք, հույսեր,
Վըշտոտ սրբտիս փարեցե՛ք.
Այս սուր օրիս, որպես լույսեր,
Մութ երկինքս վառեցե՛ք:

Ես ասացի սի՛րտ իմ, զարթի՛ր
Եվ նոր երգով սիրավետ
Խանդ ու ավյուն, հույզ ու թրթրիտ
Խառնի՛ր գարնան երգի հետ...

Եվ ձեռք առա քրնարն իմ լուռ
Ու լարերին խըփեցի,
Բայց երգի տեղ աղեկատուր
Սրբտիս ողբը լսեցի...